

sygn. akt O/OSD/10/2010

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDACTED]
z dnia [REDACTED]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDACTED]
w składzie:

Przewodniczący : Ewa Krzysztoporska
Sędzia sprawozdawca : Aleksandra Czarkowska
Sędzia : Joanna Wieromiejczyk

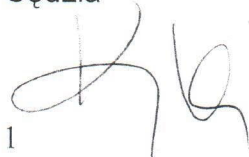
w obecności Rzecznika Dyscyplinarnego Ewy Kuncer-Misztal

po rozpoznaniu w dniu [REDACTED] zażalenia Pani [REDACTED] na
postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDACTED] z dnia
[REDACTED] r. , sygn. akt : [REDACTED] o odmowie wszczęcia dochodzenia wobec
radcy prawnego [REDACTED]

postanawia:

1. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w
[REDACTED] z dnia [REDACTED] r. o sygn. : [REDACTED]
2. kosztami postępowania obciążyć Okręgową izbę Radców Prawnych [REDACTED]

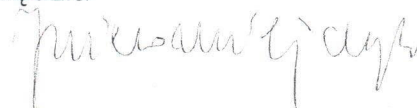
Sędzia

1

Sędzia

Sędzia

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

Uzasadnienie

W dniu [REDAKTOWANE] r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie [REDAKTOWANE] skarga z dnia [REDAKTOWANE] r., złożona przez Panią [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] wpisanej na listę radców prawnych OIRP w [REDAKTOWANE]. Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu, że reprezentując [REDAKTOWANE] w upadłości z siedzibą w [REDAKTOWANE] w kilku sprawach, toczących się przed Sądami [REDAKTOWANE] w uzasadnieniach pism procesowych posłużyła się nieprawdziwymi i nie zweryfikowanymi informacjami, dotyczącymi skarżącej lub podmiotu [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] (dalej Spółka). Zdaniem Skarżącej, radca prawny [REDAKTOWANE] bezpodstawnie zarzuciła nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg rachunkowych przez Spółkę, w pismach procesowych i na rozprawach podawała Sądowi błędne lub nieprawdziwe informacje dotyczące Skarżącej, np.: że ukrywa posiadany majątek, wskazywała nieprawdziwe adresy zameldowania i do korespondencji mimo, że zna prawidłowy adres jej zameldowania, nadto na rozprawach zachowywała się emocjonalnie oraz wykorzystywała informacje uzyskane od małoletnich dzieci, które były na jej zlecenie przepytywane bez obecności opiekunów.

Nadto w piśmie z dnia [REDAKTOWANE] Skarżąca rozszerzyła zarzuty wobec radcy prawnego wskazując, że opinia prawna sporządzona przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] stanowiąca podstawę odmowy uznania wierzytelności zgłoszonej przez skarżącą w postępowaniu upadłościowym [REDAKTOWANE] nie zawierała podpisu i nie spełniała podstawowych wymogów formalnoprawnych. Dodatkowo zarzuciła, że opinia ta została sporządzona przez nią jako pełnomocnika upadłego oraz samego syndyka, co w ocenie Skarżącej stanowi konflikt interesów i musi budzić zastrzeżenia. W ocenie Skarżącej w toku postępowania sądowego, radca prawny bezpodstawnie zarzucała, że skarżąca przedłużyła postępowanie oraz podważyła wysokość zgłoszonych przez skarżącą sum wierzytelności twierdząc, iż [REDAKTOWANE] zł za wykonanie standingu firmy to kwota „daleko przekraczająca średnią wartość takiej usługi”, co w odczuciu Skarżącej jest zadaniem dla biegłego a używanie takich sformułowań przez radcę prawnego jest nieuprawnionym nadużyciem.

W piśmie z dnia [REDAKTOWANE] Skarżąca powtórzyła zarzuty, wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE], podniesione w skardze. W ocenie Skarżącej radca prawny [REDAKTOWANE] swym zachowaniem naruszyła wiele przepisów zasad etyki radcy prawnego, w tym art. 6 i art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, godząc w dobre imię skarżącej.

Radca prawny [REDAKTOWANE], ustosunkowując się do zarzutów Skarżącej w pismach z dnia [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] r. udzieliła pisemnych

wyjaśnień i przedstawiła dowody na ich poparcie. Ustosunkowując się do postawionych przez Skarżącą zarzutów wyjaśniła, że są one bezzasadne, gdyż swoim działaniem nie dopuściła się żadnego naruszenia zasad etyki radcy prawnego, ani też żadnych zasad etyki w ogóle. Wskazała, że Skarżąca jest stroną przeciwną w sprawie ze skargi pauliańskiej i dlatego formułowane są wobec niej zarzuty ukrywania przez nią majątku. Radca prawny podniosła też, że w pismach procesowych opierała się na dowodach - odpisach z ksiąg wieczystych, aktach rejestrowych, czy też notatkach detektywa, których jej dostarczył klient. O tym, że w księgach muszą być nieprawidłowości wywnioskowała analizując akta rejestrowe, w szczególności bilans, w którym kapitał zakładowy Spółki określono kwotą [REDAKTED] zł., zaś z odpisu KRS wynika, że kapitał ten wynosi [REDAKTED]. Podaje, że Skarżąca jest członkiem zarządu, a zatem odpowiada za finanse Spółki. Ponadto na podstawie odpisów z ksiąg wieczystych i z ich akt ustaliła, że z majątku [REDAKTED], w krótkim czasie ubyły dwie nieruchomości, a wcześniej na jednej z nich Skarżąca ustanowiła służebność na rzecz swojej matki. Radca prawny podniosła, że na rozprawach nie zachowuje się emocjonalnie, a Sąd ani razu nie zwrócił jej uwagi na jakąkolwiek niestosowność zachowania. Wskazała, że to strona pozwana przedłużała postępowanie składając zwolnienia lekarskie w dniu rozprawy, chociaż wiedziała, że wraz z klientem dojeżdżają do Sądu w [REDAKTED] ze [REDAKTED] a zwolnienia nosiły datę znacznie wcześniejszą. Wskazała również, że [REDAKTED], w dniu rozprawy, na którą nie przybyła przesyłając zwolnienie lekarskie, była w pracy, co zostało wykazane w postępowaniu dowodami. Nadto podaje, że pełnomocnik skarżącej podał nieprawidłowe adresy kilku świadków, co jawi się jako działanie w celu przedłużenia postępowania zwłaszcza, że świadkowie nie mieli nic do powiedzenia. Radca prawny [REDAKTED] wyjaśniła, że w toku postępowania adres Skarżącej podawała zgodnie z posiadaną wiedzą, a [REDAKTED] nie powiadomiła jej nigdy o zmianie adresu zameldowania. Z informacji klienta ponadto wynika, iż [REDAKTED] w miejscu zameldowania nie mieszka, a w pozwach podaje się przecież adres zamieszkania. Jednocześnie radca prawny wskazała, że nie było sytuacji, żeby [REDAKTED] nie odebrała pisma, które Sąd doręczył jej na wskazany przez radcę prawnego adres, co potwierdza, że adres ten był jednak prawidłowy. W uzupełnieniu odpowiedzi na skargę radca prawny wyjaśniła, że syndyk masy upadłości [REDAKTED], posłużył się opinią prawną, której treść wysłała mu pocztą elektroniczną, umawiając się na odbiór opinii w kancelarii. W ocenie radcy prawnego [REDAKTED], nie ma żadnego konfliktu interesów w tym, że syndyk zatrudnił ją do prowadzenia spraw sądowych, które prowadziła jako pełnomocnik dłużnika. Są one bowiem na tyle złożone, że przekazanie ich innemu pełnomocnikowi byłoby trudne i kosztowne. Podkreśliła, że na zatrudnienie jej syndyk uzyskał zezwolenie Sędziego - Komisarza. Radca prawny podniosła, że skarga pozbawiona jest podstaw, a wniesiona została jej zdaniem po to, by wyrzucić na niej presję,

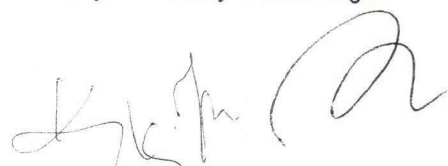
ponieważ skrupulatnie wypełnia swoje obowiązki zawodowe i dąży konsekwentnie do wyegzekwowania od [REDAKTOR] długu o znacznej wartości.

Postanowieniem z dnia [REDAKTOR] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] odmówił wszczęcia dochodzenia wobec radcy prawnego [REDAKTOR] uznając iż radca prawny nie dopuściła się zarzucanych je czynów.

Od powyższego orzeczenia zażalenie wniosła Skarżąca [REDAKTOR] zarzucając że przy wydawaniu orzeczenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uwzględnił jedynie zdawkowe, zdaniem Skarżącej, wyjaśnienia obwinionego radcy prawnego, nie dokonując analizy pism procesowych oraz akt postępowania upadłościowego. Wniosła o ponowne wnikliwe przeanalizowanie sprawy. W zażaleniu podniosła, że podtrzymuje swoje stanowisko iż postępowaniem swoim radca prawny [REDAKTOR] wciąż narusza art. 6 i 11 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Wskazała, iż w postępowaniu upadłościowym [REDAKTOR] w upadłości syndyk masy upadłości sporządził listę wierzytelności, w której odmówił uznania wierzytelności zgłoszonej do masy na podstawie opinii prawnej pełnomocnika upadłego radcy prawnego [REDAKTOR] datowanej na dzień [REDAKTOR] r. nie zawierającej podpisu. Ponadto zarzuciła, że radca prawny [REDAKTOR] bezpodstawnie w sposób ciągły używa sformułowań, iż Skarżąca przedłuża postępowania sądowe. Nie może być uzasadnieniem takiego zachowania to że prowadzony jest proces pauliański, którego wynik jest niewiadomy. Podniosła też, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie wyjaśnił zgłaszanych zarzutów co do samych wysokości zgłoszonych sum wierzytelności za wykonanie standingu firmy oraz nie rozpatrzył zarzutu podania w sprawie egzekucyjnej nieaktualnego adresu Skarżącej.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego w sprawie Sąd Dyscyplinarny zważył i ustalił co następuje.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123 póź. 1059 ze zm.), radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Przepis art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zobowiązuje radcę prawnego do wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie i z należytą starannością. W myśl art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i życiu prywatnym. Natomiast art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

stanowi, że radca prawny wykonując zawód obowiązany jest zawsze kierować się prawem.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie nie wykazało, by radca prawny [REDAKTED] dopuściła się zarzucanych jej przez Skarżącą czynów.

I tak :

Za bezzasadny uznać należy zarzut, iż wskutek wydania przez radcę prawnego [REDAKTED] opinii prawnej, która nie została podpisana nie została uznana, zgłoszona w postępowaniu upadłościowym wierzytelności Skarżącej. Przede wszystkim opinia w sprawie mogła być wydana i formie ustnej porady prawnej, a poza tym, zgodnie z przepisami prawa upadłościowego uznanie lub nie uznanie danej wierzytelności należy do Sędziego Komisarza. Syndyk sporządza jedynie projekt listy. Jeżeli zatem mocodawca zaakceptował formę udzielenia mu porady prawnej w formie przesłanej pocztą elektroniczną opinii, nie ma żadnych podstaw by czynić z tego powodu zarzut radcy prawnemu.

Bezzasadny jest też zarzut zakwestionowania w przedmiotowej opinii zgłoszonej przez Skarżącą wierzytelności za wykonanie standingu firmy w wysokości [REDAKTED] zł. Syndyk masy upadłości przedstawia bowiem Sędziemu Komisarzowi projekt listy wierzytelności, a decyzję co do uznania poszczególnych wierzytelności podejmuje Sędzia Komisarz. Nie jest też zadaniem Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadzanie wyjaśnień co do poprawności i podstaw prawnych do wydania opinii o takiej, a nie innej treści, zwłaszcza w sytuacji, gdy mocodawca nie wnosił do nie żadnych zastrzeżeń.

Sąd stwierdza też, że nie jest zgodny ze stanem faktycznym i nie jest zasadny zarzut Skarżącej, iż orzeczenie wydane zostało w oparciu o wyjaśnienia obwinionego radcy prawnego, bez dokonania analizy akt spraw sądowych i egzekucyjnych. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza że w toku postępowania wywołanego skargą Pani [REDAKTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpiła do Sądu Rejonowego w [REDAKTED] oraz Sądu Okręgowego w [REDAKTED] o wydanie kserokopii akt spraw o sygnaturach: [REDAKTED] (wniosek o zarząd przymusowy [REDAKTED]), [REDAKTED] w sprawie przeciwko [REDAKTED] oraz [REDAKTED] w sprawie przeciwko [REDAKTED] i [REDAKTED]. Kserokopie akt przekazane zostały Rzecznikowi w styczniu [REDAKTED].

Dowód : pisma Zastępcy Rzecznika OSD z dnia [REDAKTED] (k. 38,39 i k.40)

pismo Sądu Okręgowego w [REDACTED] z dnia [REDACTED] wraz z aktami (k.45-63)

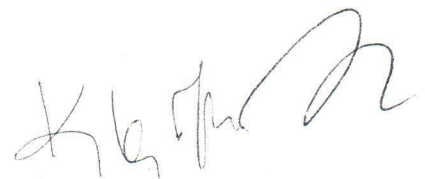
pismo Sądu Rejonowego w [REDACTED] z dnia [REDACTED] r. wraz z aktami (k. 65-75)

pismo Sądu Okręgowego w [REDACTED] z dnia [REDACTED] r. wraz z aktami sprawy (k. 103-270)

Z dokumentów zgromadzonych w sprawie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wynika że radca prawny jako pełnomocnik [REDACTED] w upadłości, z siedzibą w [REDACTED] w której miejsce wstąpił w [REDACTED] r. syndyk masy upadłości Agencji [REDACTED] podejmowała z należytą starannością działania , które leżały w interesie jej mandanta, w celu ochrony jego praw, bez naruszenia zasad określonych w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego . Zdaniem Sądu , faktu, że radca prawny, reprezentując swego klienta, dokonuje określonych czynności i składa pisma procesowe, które w ocenie przeciwnika są niesłuszne i z którymi się nie zgadza, nie można utożsamiać z nienależytym wykonywaniem zawodu lub nieetycznym zachowaniem skutkującym odpowiedzialnością dyscyplinarną pełnomocnika. Istotą procesu jest bowiem spór między stronami, a podstawowym obowiązkiem radcy prawnego jest działanie w interesie strony, którą reprezentuje. Sąd, jak wynika z odpisów protokołów rozpraw nie stwierdził by radca prawny [REDACTED] zachowywała się w sposób emocjonalny i naruszający zasady postępowania pełnomocnika w procesie .

Dowód : akta sprawy [REDACTED] (k.54-63)
akta sprawy [REDACTED] (k.185-187, k. 257-260, k. 269-270)
akta sprawy [REDACTED] (k. 209-214, k. 217-220, k. 222-223
k. 227-231, k. 239-241, k.245-246, k. 253-256)

Fakt , iż Sąd nie podważył prawdziwości przedstawianych w toku procesu zwolnień lekarskich Skarżącej nie oznacza , iż radca prawny reprezentujący stronę przeciwną nie może złożyć wniosku o ich sprawdzenie . Ocena żądań i wniosków dowodowych należy do niezawisłego i bezstronnego Sądu. Sąd autonomicznie ocenia zarówno formułę wystąpień jak i treść przedstawianych przez radcę prawnego dowodów. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości ma uprawnienie do ich sygnalizowania samorządowi radcowskiemu. W niniejszym przypadku takie sygnalizacje nie miały miejsca.

Sąd stwierdza też , że bezzasadny jest zarzut iż radca prawny [REDACTED] bezpodstawnie podnosiła fakt, że Skarżąca przedłużyła postępowanie. Jak wynika z akt powołanych wyżej spraw, w tym z wyroku [REDACTED] z dnia [REDACTED] r. (sygn. akt : [REDACTED]), były one odraczane z powodu składania przez Skarżącą przeróżnych wniosków , które sprawiały , że postępowania nie mogły zostać ukończone przez parę lat. I tak np. Skarżąca przedstawiała sądowi niewłaściwe adresów kilku świadków, przedłożyła dopiero na rozprawie wypowiedzenie pełnomocnictwa dokonanego w przeddzień rozprawy , jak również składała wnioski o zawieszenie postępowania oraz o wyłączenie sędziego. Większość z tych wniosków była dopuszczalna i znajdowała oparcie w przepisach procedury cywilnej , to jednak , zdaniem Sądu Okręgowego [REDACTED] zmierzały do przedłużenia postępowania i stanowiły nadużycie prawa.

Dowód : odpis wyroku Sądu Okręgowego [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.
(k. 291-296)

Mając powyższe na uwadze Sąd Dyscyplinarny przy OIRP [REDACTED] nie dopatrył się naruszenia przez radcę prawnego [REDACTED] zasad wykonywania zawodu radcy prawnego. Zarzuty Skarżącej skład orzekający uznał w całości za bezzasadne. Przeprowadzone w sprawie postępowanie nie wykazało ,by radca prawny [REDACTED] dopuściła się zarzucanych jej przez Skarżącą czynów.

W tym stanie faktycznym i prawnym należało orzec jak w sentencji.

W tym stanie faktycznym i prawnym należało orzec jak w sentencji.
Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

**Za zgodność
z oryginałem**

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

[Handwritten signatures]